

Nr 304.

Av herr **Bäcklund**, om skrivelse till Kungl. Maj:t angående beredande av understöd åt fastighetsägare, som uthyra tidsenliga bostadslägenheter åt barnrika familjer.

Svårigheterna för de barnrika familjerna att kunna erhålla tidsenliga bostadslägenheter äro av den art, att det bör påkalla statsmakternas ingripande.

Då i regel inga större inkomster beredas hyresvärdarna om flera eller färre personer bebo bostadslägenheterna, som uthyras, så torde det vara ganska förståeligt, om bostadslägenheterna hellre uthyras åt barnlösa personer eller åt sådana, som hava ett litet antal barn, än åt dem som hava stort barnantal.

För bostadshusens räntabilitet är det av stor betydelse om dessa kunna bibehållas i gott skick, utan att behöva offra allt för mycket på reparationer. Därför söka också de flesta hyresvärdarna att, så långt det är dem möjligt, uthyra bostadslägenheterna åt barnlösa personer eller åt sådana familjer, som icke hava många barn. Det ligger i sakens natur, att i bostadslägenheter där ett flertal barn finnas bliva dessa lägenheter oftare i behov av reparation, än då i desamma inhysas äldre personer, vilka i regel äro mera aktsamma om lägenheterna. Samma synpunkter kunna med fog framhållas, då det gäller trappuppgångar, förstugor, uthus och planteringars underhåll, vilka helt naturligt mera förfaras i fastigheter som inrymma många barn.

I nyare hus, där bostadslägenheterna äro försedda med nutida bekvämligheter, röna bostadslägenheterna stark efterfrågan, vilket gör att dessa merändels lätt kunna uthyras åt personer med inga eller få barn. Härigenom bli hyresgäster med stort barnantal oftast hänvisade att få förhyra sig bostäder i äldre hus med otidsenligare bostadslägenheter. När det gäller de mindre bemedlade hyresgästerna, så få dessa ofta nöja sig med bostäder

som äro dåliga och i många fall rent av hälsovådliga; vad det betyder för barnen som växa upp i sådana bostäder är ju ganska påtagligt.

Detta förhållande är icke något, som enbart träffar storstäderna och dess befolkning, utan har sin betydelse även för de mindre samhällena.

Dessa missförhållanden kunna icke gärna röjas ur vägen, utan att statsmakterna ingripa, så att de hyresvärdar, som uthyra tidsenliga bostadslägenheter åt de mindre bemedlade, barnrika familjerna i någon form kunna tillgodoses ekonomiskt.

Lindring av skatterna för fastigheter med tidsenliga bostadslägenheter, vilka uthyras åt barnrika familjer är ju en väg att gå, men detta kanske inte alltid ger ett så pass stort vederlag, så det leder till av mig önskat resultat. Direkta anslag kunna också tänkas vara det som kan leda till målet, om de avvägas på ett tillfredsställande sätt.

Den sociala betydelse beredandet av goda bostäder har, för det uppväxande släktet, bör inte underskattas, utan i stället på allt sätt understödjas. Därför bör det enligt min mening göras en allsidig utredning för att få fram förslag till de åtgärder som behöva vidtagas, för att sunda och tidsenliga bostadslägenheter skola kunna tillförsäkras de barnrika familjerna.

På grund av vad jag här anfört, får jag vördsamt hemställa,

att riksdagen måtte besluta att i skrivelse till Kungl. Maj:t anhålla, det täcktes Kungl. Maj:t låta verkställa utredning, på vad sätt staten ensamt eller i förening med kommunerna må kunna ekonomiskt eller på annat sätt understödja fastighetsägare, som uthyra tidsenliga bostadslägenheter åt barnrika familjer, samt därefter för riksdagen framlägga det förslag, vartill utredningen i ämnet kan föranleda.

Stockholm den 31 januari 1919.

Helge Bäcklund.

I motionens syfte instämma:

S. E. Ljungkvist.

Wilh. Carlson,
Karlshamn.

Harald Hallén.